

ΜΙΑ ΑΚΟΜΑ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ, ΠΟΛΙΤΕΣ, ΓΙΑ ΝΑ
ΓΙΝΕΤΕ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΕΣ
(Η ΑΛΛΙΩΣ ΠΩΣ ΝΑ ΚΑΤΑΣΤΡΕΨΕΙΣ ΤΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΟ ΣΟΥ).

Η ανταλλαγή και η εμπορευματική λογική είναι ο συντομότερος δρόμος από τη μία παγίδα στην άλλη. Στη ζούγκλα των πόλεων βλέπουμε ατέλειωτες πομπές ασφάλινων κλουβιών όπου αρχοσαλεύουν θλιβερές σιλουέτες. Η ακινητη κινητικότητα τους προσφέρει την εικόνα της αλλαγής μέσα στην συνέχιση, ώσπου ξαφνικά, χάρη σε μία σύγχυση ή ένα τυχαίο σόκ, το ζώο εγκαταλείπει την πολυπράχμονη αποχαύνωση του βγάζει σπαρακτικές κραυγές, χειρνομίες ακατάπαυστα και επιδίδεται σε βιαιοπραγίες, που κανείς από το περιβάλλον του δεν το θεωρούσε ικανό να τις κάνει. Ο αυτοκινητιστής είναι, από "φυσικού" του, η προσωπογραφία-πρότυπο του ατόμου του φα-σκιωμένου μέσα στο εμπόρευμα μέχρι σημείου να γίνεται ένα σώμα μαζί του. Μέσα στον καθένα μας, το ανθρώπινο σιγά-σιγά απολιθώνεται. Η καρδιά εξομοιώνεται με κινητήρα το δέρμα εφοδιάζεται με αμάξωμα, οι χειρνομίες, αποκτούν τα προσόντα μηχανισμού. Και ξαφνικά, σαν καλυμβητής που πνίγεται, ο πρώτος τυχόντας σπαρταράει, χτυπάει στην τύχη και βυθίζεται στον θάνατο προσπαθώντας να παρασύρει μαζί του όσους του περνάει από το χέρι.

"ΣΑΛΤΑΡΙΣΜΕΝΟΙ ΠΕΡΙΠΑΤΗΤΕΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΗ ΤΩΝ ΔΡΟΜΩΝ"

